

POSTANOWIENIE

Dnia 2 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Karol Weitz

w sprawie ze skargi W. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej w P. i W.1 Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 29 maja 2013 r., sygn. akt I ACa 368/13 wydanym w sprawie z powództwa W.3 Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.1 przeciwko W. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce komandytowej w P. i W.1 Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P. o zapłatę, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 2 października 2015 r., zażalenia strony pozwanej W. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej w P. na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 8 maja 2015 r., sygn. akt I ACa 371/15,

oddala zażalenie; zasądza od strony pozwanej W. sp. z o.o. sp.k. w P. na rzecz strony powodowej W.3 sp. z o.o. w P.1 kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 maja 2015 r. Sąd Apelacyjny w Poznaniu odrzucił skargę W. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej

w P. i W.1 spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 29 maja 2013 r., w sprawie z powództwa W.3 spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.1 przeciwko skarżącym, o zapłatę.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik procesowy W. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w P. wniósł o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 410 § 1 k.p.c., skarga o wznowienie postępowania nieoparta na ustawowej podstawie ulega odrzuceniu przez sąd na posiedzeniu niejawnym. W ramach przewidzianej w tym przepisie kontroli wstępnej sąd bada, czy skarga została oparta na ustawowych podstawach wznowienia wskazanych w art. 401, art. 401¹ i art. 403 k.p.c. oraz czy powołana w skardze podstawa wznowienia rzeczywiście istnieje. W wyniku przeprowadzonej kontroli wstępnej skarga ulega odrzuceniu nie tylko wtedy, gdy powołana w niej podstawa wznowienia została sformułowana w sposób nieodpowiadający ustawie, lecz także wtedy, gdy przytoczone w niej okoliczności dają się wprowadzić podciągnąć pod przewidzianą w ustawie podstawę wznowienia, jednak w rzeczywistości podstawa ta nie występuje (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2005 r., II CZ 41/05, niepubl., z dnia 21 października 2005 r., III CZ 82/05, niepubl., z dnia 10 lutego 2006 r., I PZ 33/05, OSNP 2007, nr 3-4, poz. 48, z dnia 14 grudnia 2006 r., I CZ 103/06, niepubl., z dnia 24 stycznia 2007 r. III CZ 1/07, niepubl. i z dnia 16 lutego 2007 r., V CZ 119/06, niepubl.).

Z przepisu art. 403§1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 404 k.p.c. wynika konieczność istnienia związku pomiędzy popełnieniem czynu karalnego a treścią wyroku, tak aby zachodziło oddziaływanie czynu karalnego na treść rozstrzygnięcia sądu cywilnego. Sąd Apelacyjny trafnie przyjął, że w rozważanej sprawie taki związek nie zachodzi. W szczególności brak jest podstaw do stwierdzenia, że przestępstwo którego mógłby dopuścić się T. W. (działanie na szkodę interesu publicznego przez niedopełnienie obowiązków i błędne stwierdzenie wykonania obiektu zgodnie z projektem budowlanym w zakresie ochrony przeciwpożarowej) było ukierunkowane na wydanie wyroku określonej treści przez sąd cywilny.

Z tych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie stosownie do art. 394 § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c., oraz orzekł o kosztach postępowania zażaleniowego na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., przy uwzględnieniu stawek wynagrodzenia za czynności radców prawnych przewidzianych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz. U. z 2013 r. poz. 490).